

အရှင်ဆန္ဒာမိက

ဒုက္ခပါရမီတော်

ဆွဲအား နှင့် စွဲအား

ဓမ္မဒါနကုသိုလ်ရှင်

ဓမ္မစကား၊ နေ့တိုင်းကြားကာ၊ စိတ်ထားဖွေးလက်၊ သိဉာဏ်ထက်၏။

.....သို့

အမှတ်တရဓမ္မဒါန

သဗ္ဗဒါနံ ဓမ္မဒါနံ ဇိနာတိ။

အလှူအားလုံးတို့တွင် တရားအလှူသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။

အရဟံဂုဏ်တော်

အရဟံ၊

ကိလေသာကင်းစင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

အရဟံ၊

ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ပင် မကောင်းမှုကို
ပြုတော်မမူသော မြတ်စွာဘုရား။

အရဟံ၊

ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရား။

စာမူခွင့်ပြုချက် - ၃၂၀၄၄၃၀၇၀၇

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက် - ၃၂၀၃၆၈၀၇၀၇

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ - ကိုနေဝင်းအောင်

မျက်နှာဖုံးနှင့် အတွင်းပုံနှိပ်သူ

ဦးကြင်ရွှေ(၀၃၁၀၅)၊ မိသားစုပုံနှိပ်တိုက်

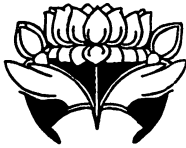
အမှတ်၉၀-အေ၊ အောက်ကြည့်မြင်တိုင်လမ်း၊ အလုံမြို့နယ်။

ထုတ်ဝေသူ

တက်လမ်း ဦးရှိန်ဝင်း (၀၃၉၆၄)၊ ရွှေပါရမီဓမ္မစာပေပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့

အမှတ်(၁၉-အေ/၂)၊ ဗိုလ်ရာညွန့်လမ်း၊ ဒဂုံမြို့နယ်။

ဆွဲအားနှင့်စွဲအား

[၁]

အဲဒီနေ့က ဘုဉ်းပေးခဲ့ရတဲ့ အရုဏ်ဆွမ်းကို ဒီ တစ်သက် ဘယ်တော့မှ မေ့မှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး။

စာရေးသူတို့ရဲ့ မဟာဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက်(အမ-ရပူရ) မှာ အလှူရှင် သီးခြားမရှိတဲ့နေ့တွေဆိုရင် အရုဏ် ဆွမ်းကို ဆွမ်းအဖြူပဲ စွန့်တာနီပဲပြုတ်၊ ငံပြာရည်ချက်တို့နဲ့ ဘုဉ်းပေးကြရပါတယ်။

အလှူရှင်သီးခြားရှိရင်တော့ အများအားဖြင့် မုန့် ဟင်းခါးဆွမ်း၊ မုန့်တီလက်သုပ်ဆွမ်း၊ ပဲထပ်တစ်ရာဆွမ်း၊ စမူဆာဆွမ်း အစရှိတဲ့ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ဆွမ်းဘောဇဉ်တွေ ဘုဉ်းပေးကြရပါတယ်။ အရုဏ်ဆွမ်းအလှူရှင်တွေက

ဆွမ်းအဖြူကပ်လှေကပ်ထ သိပ်မရှိပါဘူး။

အဲဒီနေ့ကတော့ အရုဏ်ဆွမ်းကို နေ့ဆွမ်းပုံစံ အတိုင်း ဟင်းလျာသုံးမျိုးနဲ့ ဆွမ်းအဖြူ ဘုဉ်းပေးရပါတယ်။ မှတ်မှတ်ရရ အဓိကဟင်းလျာက ဆိတ်သားနဲ့ အာလူး ရောချက်ထားတဲ့ဟင်း၊ မဆလာနဲ့လေး သင်းလို့ . . . ။

ကျောင်းတိုက်ရဲ့ ထုံးစံအတိုင်း အရုဏ်ဆွမ်း စား ပြီးတာနဲ့ နံနက်ခင်းဩဝါဒခံယူဖို့ ဩဝါဒခန်းမဆီကို ခပ် သုတ်သုတ်သွားရပါတယ်။ ခန်းမနားရောက်ခါနီးမှ ကိုရင် တစ်ပါးက ဆီးပြောပါတယ်။

‘ဒီနေ့အရုဏ်ဆွမ်းကပ်တာ ဒီနှစ် တိပိဋကရတဲ့ ယောဆရာတော်’ တဲ့ . . . ။

‘ဘုရားရေ . . . ၊ ဒီလိုမှန်းသိ ခုနတုန်းက ဆိတ် သားတစ်တုံး ပိုစားလိုက်ပါရဲ့၊ တိပိဋကဓာတ်တွေ ကူးသွား အောင်’

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် . . .

စာရေးသူ သာသနာ့ဘောင်ကို အပြီးတိုင် ဝင် ရောက်တဲ့နှစ်မှာပဲ ယောဆရာတော်ဘုရားကလည်း တိပိ-

ဋက စာမေးပွဲကို အာဂုံရော၊ ရေးဖြေပါ အပြီးတိုင် အောင်
မြင်ပြီး ပဉ္စမမြောက် တိပိဋကဓရ ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။

တစ်နှစ်တည်း ရေစက်ဆုံသူမို့ တခြား တိပိဋက
ဆရာတော်တွေထက် ပိုပြီး အမှတ်ထင်ထင် ဖြစ်ခဲ့ရာက
အခုလို လူကိုယ်တိုင် အနီးကပ် ဖူးတွေ့ရတော့မယ်ဆို
တော့ စာရေးသူမှာ ဝမ်းသာလိုက်သည့်ဖြစ်ခြင်း၊ ဘယ်လို
ကနေဘယ်လို သြဝါဒခန်းမထဲ ရောက်သွားမှန်းတောင်
မသိတော့ပါဘူး။

အဲဒီနေ့က အရုဏ်ဆွမ်းအလှူရှင်၊ နေ့ဆွမ်း
အလှူရှင်အားလုံးအတွက် အနုမောဒနာတရားကို ခါတိုင်း
ဟောနေကျ နာယကဆရာတော်(အရှင်ကုဏ္ဍလာဘိဝံသ)
က မဟောဘဲ တိပိဋက ယောဆရာတော်ဘုရားကပဲ
ဟောကြားပေးခဲ့ပါတယ်။

စာရေးသူ မှတ်မိနေတာက မိုးသီးဥပမာ။

‘မိုးသီးတွေ ကြွနေတဲ့အချိန် မိုးသီးတစ်လုံးပြီး
တစ်လုံး လိုက်ကောက်ပြီး ခွက်ထဲထည့်ထား၊ လက်ခုပ်ထဲ
ထည့်ထား၊ ရှေ့က ကောက်၊ နောက်က အရည်ပျော်၊

ရှေ့က ကောက်၊ နောက်က အရည်ပျော်နဲ့ နောက်ဆုံးတော့ ကောက်ထားသမျှ မိုးသီးတွေ တစ်လုံးမှ ခွက်ထဲ၊ လက်ထဲ မှာ အစိုင်အခဲအဖြစ်နဲ့ မကျန်တော့ဘူး။ အားလုံး အရည် ပျော်ကုန်တယ်’

‘လောကီစည်းစိမ်တွေ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာတွေ ဆိုတာလည်း မိုးသီးလိုပါပဲ။ ရှေ့ကရှာ၊ နောက်ကကုန်၊ ရှေ့ကရ၊ နောက်က ကုန်၊ ရှာလိုက်၊ ရလိုက်၊ ကုန်သွား လိုက်၊ ရှာလိုက်၊ ရလိုက်၊ ကုန်သွားလိုက်နဲ့ နောက်ဆုံးကျ တော့ ကိုယ့်လက်ထဲမှာ ကိုယ်ပိုင်အဖြစ်နဲ့ ဘာမှမကျန် တော့ဘူး’

‘ဒါ့ကြောင့် ကုန်တတ်တဲ့ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေထဲက မကုန်တတ်တဲ့ ကုသိုလ်တရားတွေကို အနှစ်ထုတ်ယူ စု ဆောင်းတတ်ရမယ်’

ဩဝါဒပွဲ ပြီးသွားလို့ သံဃာအားလုံး ခန်းမ ဆောင်ကနေ ပြန်ကြွသွားတဲ့အခါမှာတော့ ဩဝါဒကုလား ထိုင်ပေါ်မှာ သီတင်းသုံးနေဆဲဖြစ်တဲ့ ယောဆရာတော် ဘုရားဆီကို စာရေးသူတစ်ပါးတည်း သီးသန့် သွားကန်

တော့လိုက်ပါတယ်။ မဟာဂန္ဓာရုံ နာယကဆရာတော်
ဘုရားများကလည်း ယောဆရာတော်ဘုရားကို စာရေးသူ
နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးကြပါတယ်။

‘တွေ့တုန်းဆုံခိုက် ဘုရားတပည့်တော်အတွက်
သီးခြား သြဝါဒပေးတော်မူပါဘုရား’

‘ကိုရင်ဆန္ဒာဓိကဆိုတော့ ဆန္ဒာဓိပတိပေါ့၊ ဆန္ဒ
ကို အဓိပတိတပ်ပြီး အကြီးအမှူးတင်ထားမှတော့ အရာ
ရာ အောင်မြင်ပြီပေါ့ဗျာ၊ ဘာများ သြဝါဒပေးနေစရာလို
သေးလဲဗျာ’

‘အဲဒီလိုလည်း မဟုတ်ပါဘုရား၊ ဘုရားတပည့်
တော်ရဲ့ ဘဝနဲ့သက်ဆိုင်တဲ့ သီးခြား အဆုံးအမလေး တစ်
ခွန်းလောက်ဖြစ်ဖြစ် နာယူချင်လို့ပါဘုရား။ ဘုရားတပည့်
တော်ကို သနားစောင့်ရှောက် ချီးမြှောက်သောအားဖြင့်
မိန့်ကြားတော်မူပါဘုရား’

‘နောက်က ဆွဲအားတွေကို ကြံကြံခံနိုင်ဖို့ အရေး
ကြီးပါတယ်၊ ဆွဲအားတွေရဲ့ နောက်ကို ပါမသွားအောင်
အထူးသတိထားပေါ့၊ နောက်က ဆွဲအားတွေဆိုတာ ဘာ

တွေလဲ ကိုရင်သိပါတယ်’

‘မှန်ပါအရှင်ဘုရား၊ ဆရာတော်ဘုရားရဲ့ ဆုံးမ
ဩဝါဒကို တစ်သက်လုံး လိုက်နာသွားပါမယ်ဘုရား၊ ကာမ
ဂုဏ်ဆွဲအား၊ ကိလေသာဆွဲအားတွေရဲ့ နောက်ကို ကောက်
ကောက်ပါမသွားအောင် ဘုရားတပည့်တော် အထူးသတိ
ထားပြီး ကြိုးစားသွားပါမယ်ဘုရား’

လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်နှစ်ဆယ်၊ ၁၃၄၆ ခုနှစ်ရဲ့ ရက်
မြတ်မင်္ဂလာ နေ့သစ်တစ်ခုမှာ ဘုဉ်းပေးခဲ့ရတဲ့ ဆိတ်သား
နဲ့ အာလူး ရောချက်ထားတဲ့ ဟင်းတစ်ခွက်ရယ်၊ မိုးသီးနဲ့
ဆွဲအား ရောစပ်ထားတဲ့ ဩဝါဒ တစ်စုံရယ်ကို ဒီတစ်သက်
ဘယ်တော့မှ မေ့မှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး၊ အမြဲတမ်းထာဝရ
သတိရနေတော့မှာပါ။

[၂]

‘ကာမဂုဏ်ဆွဲအားနောက် ကောက်ကောက်ပါ
သွားတဲ့ ရဟန်းဟာ တိုက်ပွဲကျ ရဟန်းပေါ့ . . . ၊ ကိလေ-
သာဆွဲအားကို မတွန်းလှန်နိုင်တဲ့ ရဟန်းဟာ စစ်ရှုံးရဟန်း

ပေါ့ . . . ၊ ဟင့်အင်း . . . ဟင့်အင်း၊ တိုက်ပွဲကျရဟန်း
တော့ ငါ လုံးဝ မဖြစ်စေရဘူး . . . ၊ စစ်ရှုံးရဟန်းလည်း
ငါ လုံးဝ အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး . . . ’

ယောဆရာတော်ဘုရားရဲ့ ‘ဆွဲအား’ အဆုံးအမ
ကို ဦးထိပ်ပန်ဆင်ရင်း ပရိယတ်၊ ပဋိပတ်အလုပ်တွေနဲ့
ကိလေသာတိုက်ပွဲ ဆင်နွှဲနေရာက သာမဏေသကျသီဟ
(ကိုရင်စာမေးပွဲ) ဒုတိယဆင့်ရဲ့ အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော် စာဝါ
တစ်နေရာအရောက်မှာတော့ ‘သာသနာ့သူရဲကောင်း’၊
‘သာသနာ့အာဇာနည်’ အကြောင်း ဟောကြားထားတဲ့
သုတ္တန်နှစ်ခုကို ဘွားခနဲ သွားတွေ့လိုက်ရပါတယ်။ ပထမ
ယောဓာဇီဝသုတ္တန်နဲ့ ဒုတိယ ယောဓာဇီဝသုတ္တန်။

ပထမသုတ္တန်မှာ မြတ်စွာဘုရားရှင်က ရဟန်း
ငါးမျိုးကို စစ်သည်ငါးမျိုးနဲ့ ဥပမာပေးပြီး ဟောကြားတော်
မူထားပါတယ်။

ပထမစစ်သည်က . . . တစ်ဖက်စစ်တပ်ရဲ့ စစ်
ချီစစ်တက်ရာက ထွက်ပေါ်လာတဲ့ မြူမှုန်တွေ၊ ဖုန်မှုန်တွေ
ကို မြင်ရရုံနဲ့ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ပြီး နောက်ဆုတ်ထွက်ပြေး

တဲ့စစ်သည် ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီစစ်သည်လိုပဲ . . . တချို့ရဟန်းတော်တွေ
ဟာ ဘယ်မြို့၊ ဘယ်ရွာ၊ ဘယ်ဒေသမှာ ဘယ်မိန်းကလေး
ကတော့ သိပ်ချော သိပ်လှတာပဲ၊ သိပ်ဖြောင့် သိပ်တောင့်
တာပဲလို့ သတင်းကြားရရုံနဲ့ သာသနာ့ဘောင်မှာ မပျော်
မွေ့တော့ဘဲ သိက္ခာချ လူထွက်သွားတတ်ကြပါတယ်။

ဒုတိယစစ်သည်က . . . တစ်ဖက်စစ်တပ်ရဲ့
တံခွန်တွေ၊ အလံတွေကို မြင်ရရုံနဲ့ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ပြီး
နောက်ဆုတ်ထွက်ပြေးတဲ့စစ်သည် ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီစစ်သည်လိုပဲ . . . တချို့ရဟန်းတော်တွေ
ဟာ သိပ်ချောသိပ်လှ၊ သိပ်ဖြောင့်သိပ်တောင့်တဲ့ အမျိုး
သမီးတွေကို မြင်တွေ့ရတဲ့အခါ သာသနာ့ဘောင်မှာ မ
ပျော်မွေ့တော့ဘဲ သိက္ခာချ လူထွက်သွားတတ်ကြပါတယ်။

တတိယစစ်သည်က . . . တစ်ဖက်စစ်တပ်ရဲ့
ဆင်သံ၊ မြင်းသံ၊ စစ်ချီသံတွေ၊ စည်သံ၊ မောင်းသံ၊ ကြွေး
ကြော်သံတွေ ကြားရရုံနဲ့ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ပြီး နောက်
ဆုတ်ထွက်ပြေးတဲ့စစ်သည် ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီစစ်သည်လို့ပဲ . . . တချို့ရဟန်းတော်တွေ
ဟာ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စကားပြောဆိုမှု၊ ပြုံးရွှင်ရယ်မောမှု၊
ကျီစယ်နောက်ပြောင်မှုတွေနဲ့ ကြုံဆုံလာရတဲ့အခါ သာ
သနာ့ဘောင်မှာ မပျော်မွေ့တော့ဘဲ သိက္ခာချ လူထွက်
သွားတတ်ကြပါတယ်။

စတုတ္ထစစ်သည်က . . . တစ်ဖက်စစ်တပ်ရဲ့ အ
နည်းငယ်မျှ ရိုက်နှက်သတ်ပုတ်ထိုးခတ်ခံရရုံ၊ လက်နက်
အနည်းငယ် ထိရုံနဲ့ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ပြီး နောက်ဆုတ်
ထွက်ပြေးတဲ့စစ်သည် ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီစစ်သည်လို့ပဲ . . . တချို့ရဟန်းတော်တွေ
ဟာ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ အနီးကပ်ထိုင်ခြင်း၊ အနီးကပ်အိပ်
ခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ် အသားချင်း ထိတွေ့ပွတ်သပ် ကပ်ဖိခြင်း
တွေနဲ့ ကြုံတွေ့လာရတဲ့အခါ သိက္ခာတောင် ချချိန်မရ
တော့ဘဲ သင်္ကန်းဝတ်ကြီးနဲ့ ဖိုမအာရုံ ကာမဂုဏ်ခံစား
(မေထုန်မှီဝဲ) တတ်ကြပါတယ်။

ပဉ္စမစစ်သည်က . . . တစ်ဖက်စစ်တပ်ရဲ့ ရိုက်
နှက်သတ်ပုတ်ထိုးခတ်မှုကို ဘယ်လိုပဲ ခံရခံရ၊ လက်နက်

ကြီးငယ် ဘယ်လောက်ပဲ ထိထိ၊ အသက်မသေသေးသမျှ
လုံးဝ အရှုံးမပေးဘဲ စစ်ပွဲကို နိုင်အောင်တိုက်ပြီး အောင်
ပန်းယူ၊ အောင်လံထူနိုင်တဲ့စစ်သည် ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီစစ်သည်လိုပဲ . . . တချို့ ရဟန်းတော်တွေ
ဟာ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ အနီးကပ်ထိုင်ခြင်း၊ အနီးကပ်အိပ်
ခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ် အသားချင်း ထိတွေ့ပွတ်သပ်ကပ်ဖိခြင်း
တွေနဲ့ ဘယ်လိုပဲ ကြုံတွေ့ရ ကြုံတွေ့ရ၊ လုံးဝ စိတ်ဖောက်
ပြန်ခြင်း မရှိဘဲ လွတ်ရာကျွတ်ရာကို အတင်းရုန်းကန်
ထွက်ပြေးပြီး ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားတွေကို ရအောင် ယူနိုင်
ကြ၊ ရဟန္တာဖြစ်တဲ့အထိ တရားဘာဝနာအလုပ်ကို အား
ထုတ်နိုင်ကြပါတယ်။

အဲဒီစစ်သည်ငါးမျိုးထဲမှာ ရှေ့စစ်သည် လေးမျိုး
လုံး တိုက်ပွဲကျစစ်သည်၊ စစ်ရှုံးစစ်သည်တွေဖြစ်ပြီး နောက်
ဆုံး စစ်သည်သာ သူရဲကောင်းစစ်သည်၊ အာဇာနည် စစ်
သည်ဖြစ်သလို အဲဒီရဟန်း ငါးမျိုးထဲမှာလည်း ရှေ့ရဟန်း
လေးမျိုးလုံး တိုက်ပွဲကျရဟန်း၊ စစ်ရှုံးရဟန်းဖြစ်ပြီး၊ နောက်
ဆုံးရဟန်းသာ သူရဲကောင်းရဟန်း၊ အာဇာနည်ရဟန်း

ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယယောဓာဇီဝသုတ္တန်မှာလည်း . . . ရှေ့
တန်းစစ်မြေပြင်မှာတွင် သေတဲ့စစ်သည်၊ ဒဏ်ရာရပြီး
နောက်တန်းဆွေမျိုးတွေဆီ မရောက်ခင် သေတဲ့စစ်သည်၊
ဒဏ်ရာရပြီး နောက်တန်းဆွေမျိုးတွေဆီရောက်မှ သေတဲ့
စစ်သည်၊ ဒဏ်ရာရပြီး နောက်တန်းဆွေမျိုးတွေဆီရောက်
ပေမယ့် မသေတဲ့စစ်သည်၊ စစ်ပွဲကို အနိုင်ရအောင် တိုက်
နိုင်တဲ့စစ်သည်လို့ စစ်သည်ငါးမျိုးရှိသလို . . .

ကိုယ်နှုတ်စိတ်ကို မစောင့်စည်းဘဲ သတိလက်
လွတ် ဣန္ဒြေသိက္ခာမဲ့ သွားလာနေထိုင်တဲ့အတွက်ကြောင့်
မလုံတလုံ၊ မပေါ်တပေါ် ဝတ်စားထားတဲ့ အမျိုးသမီးတွေ
ကို မြင်ရတွေ့ရတဲ့အခါ ရာဂကိလေသာ ထကြွပြီး သိက္ခာ
တောင်မချတော့ဘဲ မေထုန်မှီဝဲတဲ့ ရဟန်း၊ ကျောင်းပြန်
မရောက်မီ လမ်းခရီးမှာပဲ လူထွက်တဲ့ ရဟန်း၊ ကျောင်းပြန်
ရောက်လို့ သီတင်းသုံးဖော်တွေက ကာမဂုဏ်အပြစ် ပြော
ပြီး နားချပါလျက် လူထွက်တဲ့ရဟန်း၊ ကျောင်းပြန်ရောက်
လို့ သီတင်းသုံးဖော်တွေက ကာမဂုဏ်အပြစ်ပြောပြီး နား

ချတဲ့အခါ သတိသံဝေဂရပြီး လူမထွက်တော့တဲ့ရဟန်းနဲ့

...

ကိုယ်နှုတ်စိတ်ကို စောင့်စည်းပြီး သတိကြီးစွာ ဣန္ဒြေသိက္ခာနဲ့ သွားလာနေထိုင်တဲ့အတွက်ကြောင့် ဘယ်လိုအမျိုးသမီး အာရုံ၊ ဘယ်လိုအကောင်းအဆိုး အာရုံကြောင့်မှ ရာဂ၊ ဒေါသစတဲ့ ကိလေသာတွေ မဖြစ်တော့ဘဲ၊ စျာန်မဂ်ဖိုလ်တရားထူးများရအောင် အားထုတ်နိုင်တဲ့ ရဟန်းလို့ ရဟန်းငါးမျိုးရှိကြောင်း မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူထားပါတယ်။

ဒီရဟန်းငါးမျိုးမှာလည်း ရှေ့ရဟန်းသုံးမျိုးက တိုက်မဲ့ကျရဟန်း၊ စစ်ရှုံးရဟန်းဖြစ်ပြီး နောက်ရဟန်းနှစ်မျိုးသာ သူရဲကောင်းရဟန်း၊ အာဇာနည်ရဟန်း ဖြစ်ပါတယ်။

[၃]

ယောဓာဇီဝသုတ္တန်နှစ်ခုလုံးမှာ . . . အမျိုးသားကို အဆွဲဆောင်နိုင်ဆုံးအာရုံဟာ အမျိုးသမီးအာရုံဖြစ်လို့ အမျိုးသမီးအာရုံကိုပဲ ‘ဆွဲအား’ အဖြစ် အထွတ်အထိပ်

အနေနဲ့ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူထားပါတယ်။
 တကယ်တမ်းကတော့ သက်ရှိ၊ သက်မဲ့ ဘယ်
 ကာမဂုဏ်အာရုံမဆို ရဟန်းသာမဏေတွေရဲ့ စိတ်ကို လူ့
 ဘဝအထိ ဆွဲချပစ်နိုင်တဲ့ ‘ဆွဲအား’ တွေချည်းပါပဲ။ လူထွက်
 တဲ့အဆင့်အထိ နိမ့်ကျမသွားတောင် လောဘ၊ ဒေါသ
 စတဲ့ ကိလေသာတွေ တိုးပွားပြီး စိတ်စွမ်းရည် နိမ့်ကျ
 ညံ့ဖျင်းသွားအောင်တော့ ဆွဲဆောင်နိုင်ပါတယ်။

မြင့်မြတ်တဲ့ ရဟန်းသာမဏေဘဝကနေ နိမ့်
 ယုတ်တဲ့ လူဝတ်ကြောင်ဘဝကို ခုန်ဆင်းသွားတာဟာ
 ကာမဂုဏ်ဆွဲအား၊ ကိလေသာဆွဲအားတွေရဲ့ ဒဏ်ကို ကြံ
 ကြံမခံနိုင်လို့ပါ။ လူမထွက်ပေမယ့် ရဟန်းသာမဏေဘဝ
 မှာ လောဘစိတ်ဖြစ်လိုက်၊ ဒေါသစိတ်ဖြစ်လိုက်၊ မာနစိတ်
 ဖြစ်လိုက်၊ ဣဿာ၊ မစ္ဆရိယစိတ်ဖြစ်လိုက်နဲ့ ကိလေသာ
 စိတ်တွေ တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု ဖြစ်နေတာဟာလည်း ကာမ
 ဂုဏ်ဆွဲအား၊ ကိလေသာဆွဲအားတွေရဲ့ ဒဏ်ကို ကြံကြံမခံ
 နိုင်လို့ပါပဲ။

‘ကာမဂုဏ်ဆွဲအား’ တွေကို ခံနိုင်ရည်ရှိဖို့အတွက်

ကိုယ်နှလုံးသားထဲမှာ ‘တရားစွဲအား’ ကြီးမားခိုင်ခံ့နေဖို့ အထူးလိုအပ်ပါတယ်။ ‘တရားစွဲအား’ ဆိုတဲ့နေရာမှာ ‘ဆင်ခြင်မှုစွဲအား’ နဲ့ ‘ရှုမှတ်မှုစွဲအား’ ရယ်လို့ စွဲအားနှစ်မျိုး ရှိပါတယ်။

‘ဆင်ခြင်မှုစွဲအား’ ဆိုတာကတော့ ကိုယ်ကြုံတွေ့နေရတဲ့ အဖြစ်အပျက်၊ ကိုယ်ဆုံစည်းနေရတဲ့ အာရုံနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကိလေသာ မဖြစ်အောင်၊ အကုသိုလ်မပွားအောင် အခြေအနေ၊ အချိန်အခါနဲ့ လိုက်လျောညီထွေစွာ စနစ်တကျ နှလုံးသွင်းဆင်ခြင်နိုင်မှုပါပဲ။ ဘယ်အာရုံနဲ့ပဲ ကြုံကြုံ စိတ်ကောင်းဝင်အောင် စဉ်းစားတတ်တဲ့သဘော၊ ကုသိုလ်ဖြစ်အောင် တွေးတောတတ်တဲ့သဘောကို ‘ဆင်ခြင်မှုစွဲအား’ လို့ ခေါ်ပါတယ်။

ကာမဂုဏ်အာရုံတွေအပေါ် စိတ်ညွတ်ကိုင်းမှု ဖြစ်မယ်ကြံရင် ကာမဂုဏ်ရဲ့ အပြစ်၊ ကာမရာဂရဲ့ အပြစ်ကို စာတွေ့နဲ့လက်တွေ့ ဆက်စပ်ပြီး နှလုံးသွင်း ဆင်ခြင်တတ်တာဟာလည်း ‘ဆင်ခြင်မှုစွဲအား’ ပါပဲ။ ကာမဂုဏ်အားလုံးကို ကိုယ်မခံစားဖူးပေမယ့် ခံစားဖူးတဲ့ ကာမဂုဏ်

တွေ့ရဲ့ ‘သာယာမှုနည်းပါးတဲ့သဘော၊ ဆင်းရဲပင်ပန်းမှု များပြားတဲ့သဘော’ ကို သေချာမြင်အောင် ကြည့်တတ် မယ်ဆိုရင် ကိုယ်မခံစားဖူးသေးတဲ့ ကာမဂုဏ်တွေရဲ့ အ ပြစ်ကိုလည်း ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိမြင်လာနိုင်ပါတယ်။

ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်က လူဝတ်ကြောင်တွေရဲ့ သားကျွန်၊ မယားကျွန်အဖြစ် ကာမဂုဏ်ဒုက္ခ ကုန်းရုန်းခံ နေရပုံကို ကြည့်ပြီးတော့လည်း သတိသံဝေဂ ပွားများနိုင် ပါတယ်။ သူများဒုက္ခကို ကြည့်ပြီး ကိုယ်ဒုက္ခမဖြစ်အောင် ရှောင်လွှားတတ်တာဟာလည်း ‘ဆင်ခြင်မှုစွဲအား’ ပါပဲ။

‘ရှုမှတ်မှုစွဲအား’ ဆိုတာကတော့ မိမိအားသန်ရာ မူလပင်တိုင်ကမ္မဋ္ဌာန်းနဲ့ အခြံအရံကမ္မဋ္ဌာန်းတွေကို အချိန် မရွေး၊ နေရာမရွေး၊ အလုပ်မရွေး၊ ဣရိယာပုတ်မရွေး ရှုမှတ်ပွားများခြင်းပါပဲ။ သမထဘာဝနာ၊ ဝိပဿနာ ဘာ ဝနာ၊ ဘာဝနာနှစ်မျိုး ပွားကြိုးအားထုတ်တာကို ‘ရှုမှတ်မှု စွဲအား’ လို့ ခေါ်ပါတယ်။

စာသင်သား ရဟန်းသာမဏေတွေအနေနဲ့ အ နည်းဆုံး ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ မေတ္တာ၊ အာနာပါန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း

သုံးမျိုးလောက်တော့ စွဲစွဲမြဲမြဲ လက်ကိုင်ထား ပွားများသင့်
ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ပွားများရင် ဘုရားကို ကြည်ညို၊
ဘုရားကို အားကျပြီး ဘုရားလို ပါရမီဖြည့်ချင်တဲ့စိတ်တွေ
ထက်သန်လာနိုင်ပါတယ်။ ကိုယ်ရထားတဲ့ ရဟန်းသာမ-
ဏေဘဝဟာ ပါရမီဖြည့်ဖို့ အကောင်းဆုံးဘဝပဲလို့ သ
ဘောပေါက်ပြီး ကိုယ့်ဘဝကိုယ် တန်ဖိုးထားတဲ့စိတ် ခိုင်မြဲ
လာနိုင်ပါတယ်။

မေတ္တာဘာဝနာပွားများရင် သူတစ်ပါးလှူဒါန်း
တဲ့ ပစ္စည်းလေးပါးကို ကြွေးကင်းစွာ သုံးစွဲခွင့်ရတဲ့အပြင်
အများအကျိုးသယ်ပိုးရွက်ဆောင်ချင်တဲ့စိတ်တွေလည်း နီး
ကြားလာနိုင်ပါတယ်။ အများအကျိုးကို အဖြူစင်ဆုံးနဲ့
အကျယ်ပြန့်ဆုံး ဆောင်ရွက်နိုင်တဲ့ဘဝဟာ ရဟန်းဘဝပဲ
လို့ နားလည်ပြီး ကိုယ့်ဘဝကိုယ် မြတ်နိုးတဲ့စိတ် တည်တံ့
လာနိုင်ပါတယ်။

အာနာပါနုဿတိ ပွားများရင် မကောင်းတဲ့ အ
တွေ့၊ မသင့်တဲ့ အကြံတွေ မတွေ့မကြုံဖြစ်တော့ဘဲ စိတ်

တည်ငြိမ်အေးချမ်းမှု ရင့်ကျက်လာနိုင်ပါတယ်။ အကြောင်းမသင့်လို့ ကိလေသာစိတ် တစ်ခုခု ဖြစ်ပေါ်လာရင်လည်း တစ်ခဏချင်း ပယ်ဖျောက်နိုင်ပြီး ဉာဏ်ရည် ဉာဏ်သွေး ထက်မြက်လာနိုင်ပါတယ်။

တရားစာပေ ဖတ်ရှုခြင်း၊ တရားဒေသနာ နာကြားခြင်း ဆိုတဲ့ ပရိယတ္တိအလုပ်ကို ပီပီပြင်ပြင် ကြိုးစားရင် ‘ဆင်ခြင်မှုစွဲအား’ ကြီးမားလာနိုင်သလို တရားနဲ့အညီ စိတ်ထားခြင်း၊ တရားဘာဝနာ အားထုတ်ခြင်းဆိုတဲ့ ပဋိပတ္တိအလုပ်ကို ပြတ်ပြတ်သားသား အားထုတ်ရင် ‘ရှုမှတ်မှုစွဲအား’ ခိုင်ခံ့လာနိုင်ပါတယ်။

ပရိယတ္တိအလုပ်၊ ပဋိပတ္တိအလုပ်ကို ပီပီပြင်ပြင် ပြတ်ပြတ်သားသား ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းကြောင့် ဆင်ခြင်မှုစွဲအားရော၊ ရှုမှတ်မှုစွဲအားပါ ကြီးမားခိုင်ခံ့လာပြီဆိုရင် ကာမဂုဏ်ဆွဲအားမှန်သမျှ၊ ကိလေသာဆွဲအားမှန်သမျှကို အမြစ်မကျန် တွန်းလှန်ဖြိုဖျက်နိုင်ပြီပေါ့။

စွဲအားဆောင်၍ ဆွဲအား အောင်နိုင်ကြပါစေ။

အရှင်ဆန္ဒာမိက(ရွှေပါရမီတောရ)

ဥပုသ်သည်နှင့်ပန်းနံ့သာ

အရှင်ဘုရား . . .

ဥပုသ်မယူသေးခင် သနပ်ခါးလိမ်းခြင်း၊ ပန်းပန်ခြင်း၊ ရေမွှေးဆွတ်ဖျန်းခြင်း ပြုလုပ်လို့ရပါသလားဘုရား။ ဒီလိုပြုလုပ်ရင် ဥပုသ်ကျိုးနိုင်၊ မကျိုးနိုင် အထင်အရှား မိန့်ကြားတော်မူပါဘုရား။

ကိုအောင်ဆန်းဌေး၊ မိတ္ထီလာမြို့။

ဒကာအောင်ဆန်းဌေးရေ . . .

ပိဋကတ်အဆိုအမိန့်တွေ၊ ရှေးထုံးသာဓကတွေကို မကိုးကားဘဲ ရိုးရိုးရှင်းရှင်းလေး စဉ်းစားကြည့်လိုက်ရုံ

နဲ့ ဥပုသ်စောင့်ဖို့ ရည်ရွယ်ထားသူတစ်ယောက်
ဟာ ဥပုသ်မယူခင်မှာ ကြိုတင်ပြီး သနပ်ခါးလိမ်းခြင်း၊
မိတ်ကပ်လူးခြင်း၊ ရေမွှေးဆွတ်ခြင်း၊ ပန်းပန်ခြင်း မပြုလုပ်
သင့်ဘူး ဆိုတာ သိသာထင်ရှားပြီးသားပါ။

ဥပုသ်မယူခင် လိမ်းတာ၊ ပန်တာမို့ ဥပုသ်မကျိုး
နိုင်ပါဘူး လို့ ဆင်ခြေပေးတာဟာ ဝိနည်းရှောင်တဲ့သဘော
နဲ့ ကလိမ်ကကျစ် လုပ်လိုက်တာပါပဲ။ ဝိနည်းဥပဒေကို
လက်တစ်လုံးခြား လှည့်ပတ်တတ်တဲ့ အဲဒီစိတ်ထားဟာ
ရိုးသားမှုမရှိတဲ့ စိတ်ထားပါ။

ဥပုသ်မယူခင် ပန်းပန်ထားတယ် ဆိုပါစို့။ ဥပုသ်
ယူပြီးတဲ့နောက် အဲဒီပန်းကို ဖြုတ်မပစ်ဘူးဆိုရင် အဲဒီ
ဥပုသ်သည်ကို ပန်းပန်ထားသူလို့ ပြောမလား၊ ပန်းပန်
မထားသူလို့ ပြောမလား၊ ‘ပန်းပန်ထားသူ’ လို့ပဲ ပြောရမှာ
ပါ။

ဥပုသ်မယူခင်က ပန်ထားတာမို့ ‘ကျွန်မ ပန်း
မပန်ပါဘူး၊ ပန်းက ကျွန်မခေါင်းပေါ်ကနေ သူ့ဘာသာသူ
မဆင်းတာပါ’ လို့ ငြင်းပယ်ခွင့် မရှိပါဘူး။ ငြင်းပယ်ခဲ့ရင်

လည်း သူ့လောက် ကလိမ်ကကျစ်လုပ်တဲ့ ဥပုသ်သည် ရှိမှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး။

ဥပုသ်ကိစ္စမှာတောင် ကလိမ်ကကျစ် လုပ်ရဲမှ တော့ တခြားကိစ္စတွေမှာလည်း ကလိမ်ကကျစ်လုပ်ဖို့ ဝန်လေးမှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး။ (ပန်းက ခေါင်းပေါ်ကနေ ဘယ်ဆင်းပါ့မလဲ၊ ကလစ်နဲ့ အသေအချာ ညှပ်ထားတဲ့ ဥစ္စာ။)

ဥပုသ်မယူခင် ပန်ထားတဲ့ ပန်းကို ဥပုသ်ယူပြီး နောက် ဖြုတ်မပစ်ဘဲ ဆက်ပန်ထားတာဟာ ပန်းပန်တာ မဟုတ်လို့ ဘာများပါလိမ့်။ ဥပုသ်မယူခင် ပန်တာ ဘာ အပြစ်မှ မရှိပေမယ့် ဥပုသ်ယူပြီးနောက် ဆက်ပန်ထားရင် တော့ အပြစ်ရှိပါတယ်။ ဥပုသ်ကျိုးကို ကျိုးပါတယ်။

ပန်ထားတဲ့ပန်းကို ဖြုတ်မပစ်သေးသရွေ့ ပန်းပန်ခြင်းကိစ္စ အထမြောက်နေပါတယ်။ စ၊ ပန်တဲ့ အချိန် အခိုက်အတန့်လေးကိုသာ ပန်းပန်တယ်လို့ ခေါ်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ခေါင်းပေါ်မှာ ပန်းရှိနေသမျှ ကာလပတ်လုံး ပန်းပန်တယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

မနက်ပိုင်းက ပန်ထားတဲ့ပန်းကို ဆံကေသာမှာ ဆင်မြန်းထားဆဲဖြစ်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ ညနေပိုင်းမှာတွေ့လို့ 'ဟယ် . . . နင်ပန်ထားတဲ့ ပန်းကလေးက လှလိုက်တာ' လို့ ပြောတာကို 'ကျွန်မ ပန်းမပန်ထားပါဘူး' လို့ ငြင်းရင် ငြင်းတဲ့မိန်းကလေးသာ ရယ်စရာဖြစ်သွားမှာပေါ့။

သနပ်ခါးလိမ်း၊ မိတ်ကပ်လူး၊ ရေမွှေးဆွတ်တာ တွေလည်း နည်းတူပါပဲ။ ဥပုသ်မယူခင် လိမ်းထားတဲ့ သနပ်ခါး၊ မိတ်ကပ်က ဥပုသ်ယူပြီးတာနဲ့ အလိုအလျောက် ပျက်သွားရင်တော့ လိမ်းကောင်းလိမ်းသင့်ပါလိမ့်မယ်။ ဥပုသ်မယူခင် ဆွတ်ထားတဲ့ ရေမွှေးက ဥပုသ်ယူပြီးတာနဲ့ သူ့ဘာသာသူ ရနံ့ပြယ်သွားရင်တော့ ဆွတ်ကောင်း ဆွတ်သင့်ပါလိမ့်မယ်။

အခုတော့ သနပ်ခါး၊ မိတ်ကပ်ကလည်း အသားမပျက်၊ ရေမွှေးကလည်း ရနံ့မပြယ်တဲ့အတွက် အဲဒီ ဥပုသ်သည် အဲဒီသနပ်ခါး၊ မိတ်ကပ်၊ ရေမွှေးတွေအပေါ် သာယာမှု၊ နှစ်သက်သဘောကျမှု ဖြစ်သွားရရှာပါတယ်။

ဥပုသ်ရဲ့ အနှစ်သာရက 'ကိလေသာငြိမ်းအေးခြင်း' ဖြစ်တဲ့အတွက် ကိလေသာမငြိမ်းအေးတဲ့ အဲဒီဥပုသ်သည် ဥပုသ်မကျိုးတောင်မှ ဥပုသ်ညှိုးသွားပါပြီ။ ဥပုသ်မပျက်တောင်မှ ဥပုသ်အက်သွားပါပြီ။ ဒါက အားနာလို့ လျှော့ပေါ့ပြောတာပါ။ ဥပုသ်မယူခင်က လိမ်းကျံဆွတ်ဖျန်းထားတဲ့ အမွှေးနံ့သာတွေကို ဥပုသ်ယူပြီးနောက်ပိုင်း ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းထားတာဟာ ဥပုသ်ကြီးနဲ့ အမွှေးနံ့သာတွေကို လက်ခံအသုံးပြုနေရာရောက်လို့ ဥပုသ်ကျိုးကို ကျိုးပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ တစ်ခုတော့ မေးစရာရှိပါတယ်။ ဘုရားလောင်း ပဋိသန္ဓေယူမယ့် ဝါဆိုလပြည့်နေ့မှာ မယ်တော်မာယာ ဥပုသ်စောင့်တော့ ဥပုသ်မယူခင် နံ့သာရေတွေနဲ့ ရေချိုးခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား . . . လို့။

ဟုတ်ပါတယ်၊ နံ့သာရေတွေနဲ့ ရေချိုးခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ နံ့သာရေနဲ့ ရေချိုးတယ်ဆိုတာ အခုခေတ်လို ပြောရင်တော့ အမွှေးဆပ်ပြာတိုက်ပြီး ရေချိုးတာပါ။ သနပ်ခါးလိမ်းတာမျိုး၊ နံ့သာပျောင်း နံ့သာနှစ် (မိတ်ကပ်လိုအရာ)

လူးတာမျိုး လုံးဝ မဟုတ်ပါဘူး။

ဘုရားလောင်း မဟာသုဒဿနစကြာမင်း စကြာရတနာ ဆိုက်ရောက်မယ့်နေ့မှာ နံ့သာရေအိုး ၁၆လုံးနဲ့ ရေချိုးပြီး ဥပုသ်စောင့်တယ်ဆိုတာလည်း ဆပ်ပြာခဲအမွှေးနဲ့ ရေချိုးတဲ့သဘောသက်သက်မျှသာ ဖြစ်ပါတယ်။ နံ့သာလိမ်းခြင်း၊ နံ့သာပျောင်းလူးခြင်း လုံးဝ မဟုတ်ပါဘူး။

မယ်တော်မာယာတို့၊ မဟာသုဒဿနစကြာမင်းတို့ ဥပုသ်မယူခင် နံ့သာရေချိုးတာကို ကိုးကားပြီး ဥပဒေလက်တစ်လုံးခြား သနပ်ခါး ကြိုလိမ်းမယ်၊ မိတ်ကပ်ကြိုလူးမယ်၊ ရေမွှေးကြိုဆွတ်မယ် ဆိုရင်တော့ ဥပုသ်ကျိုးပြီး ‘ထော့နဲ့ထော့နဲ့ ဥပုသ်သည်’ ပဲ ဖြစ်သွားပါလိမ့်မယ်။

တချို့က ‘ဆေးအဖြစ်နဲ့ လိမ်းတာပါ’လို့ အကြောင်း ပြကြပါတယ်။ အရင်နေ့တွေက . . . အလှအပအတွက် လိမ်းလာခဲ့ပြီး ဥပုသ်နေ့ကျမှ ‘ဆေးအဖြစ်နဲ့’ လို့ အကြောင်းပြတာကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ကိုရော၊ သီလတရားကိုပါ လှည့်စားရာရောက်လွန်းမနေဘူးလား။ ဥပုသ်သည်ရဲ့ မျက်နှာ သနပ်ခါးအဖွေးသားဖြစ်နေတာ

ကတော့ အမြင်လေးရယ်မှ အိုမတော်ပါပဲကွယ်။

တကယ်ဆို ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး စာပေ အထောက်အထားတွေ၊ ဘာတွေ အထွေအထူး ရှာဖွေနေစရာတောင် မလိုပါဘူး။ ဥပုသ်ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်၊ ဥပုသ်ရဲ့ အနှစ်သာရကို နားလည်ရုံနဲ့ ကိစ္စပြီးပါတယ်။

‘ဥပုသ်’ ဆိုတဲ့ စကားလုံးက ‘စိတ်ကောင်းစိတ်မြတ်၊ ဓာတ်ကောင်းဓာတ်မြတ်တွေနဲ့ ပြည့်စုံစွာ နေထိုင်ခြင်း’ လို့ အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။ ဥပုသ်ရဲ့ အနှစ်သာရကတော့ ‘ကိလေသာငြိမ်းအေးခြင်း’ ပါ။

မွေးရနဲ့တွေ့ ထုံသင်းနေတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ စိတ်ကောင်းစိတ်မြတ်တွေ ပြည့်စုံမလား၊ စိတ်ဆိုးစိတ်ယုတ်တွေ ပြည့်စုံမလားဆိုတာ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ဆင်ခြင်ကြည့်ရင် သိနိုင်ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ ‘စိတ်ဆိုးစိတ်ယုတ်’ ဆိုတာ ဟိုလိုစိတ်ဆိုးစိတ်ယုတ်ကို ပြောတာမဟုတ်ပါဘူး။ ခြယ်သထားတဲ့ အလှအပတွေ၊ ဆွတ်ဖျန်းထားတဲ့ အမွှေးအထုံတွေ အပေါ် ကျေနပ်နှစ်သက်တဲ့စိတ်ကို ပြောတာပါ။ အသေး

အမွှားသာယာမှုလေးသည်ပင် ဥပုသ်သည်တစ်ယောက်ရဲ့ ဥပဒေမှာတော့ ‘စိတ်ဆိုးစိတ်ယုတ်’ ပါပဲ။ (ကိလေသာ = စိတ်ဆိုး စိတ်ယုတ်။)

‘စိတ်ကောင်းစိတ်မြတ်’ ဆိုတာကတော့ သဒ္ဓါ၊ ဝီရိယ၊ သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာတွေနဲ့ ထုံမွမ်းထားတဲ့ စိတ်ကို ပြောတာပါ။ အလွယ်ပြောရရင်တော့ ‘ဘာဝနာစိတ်’ပေါ့။ ‘ဥပုသ်သီလ၊ ဥပုသ်သီလ’ လို့ ပြောကြပေမယ့် တကယ် တော့ ဥပုသ်ဟာ သီလသက်သက် မဟုတ်ပါဘူး၊ ဘာဝနာ လည်း ပါပါတယ်။

‘အင်္ဂါရှစ်တန်၊ သီလခံ၍၊ ခြိုးခြံအောင့်အည်း၊ တစ်ဖြောင့်တည်းဖြင့်၊ စောင့်စည်းကြိုးကုတ်၊ တရားလုပ်၊ ဥပုသ်စောင့်ဟုခေါ်’ ဆိုတဲ့အတိုင်း ကိုယ်နှုတ်လွန်ကျူးမှုနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သိက္ခာပုဒ်ရှစ်ခုကို တစ်ဖက်က စောင့်ထိန်း ရင်း စိတ်အလုပ်ဖြစ်တဲ့ ဘာဝနာအလုပ်ကို တစ်ဖက်က လုပ်နေတာကိုပဲ ဥပုသ်စောင့်တယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

စိတ်ကောင်းစိတ်မြတ်၊ ဓာတ်ကောင်းဓာတ်မြတ် တွေ တိုးပွားအောင် လုပ်တာကို ‘ဘာဝနာ’ လို့ ခေါ်တာမို့

ဥပုသ်သည်တစ်ယောက်ဟာ ဥပုသ်ယူပြီးတာနဲ့ ကိုယ့်စိတ်
မှာ ဘာကိလေသာမှ ဝင်မလာအောင် တားမြစ်စောင့်
ရှောက်ပြီး သတိ၊ သမာဓိ၊ ဉာဏ် စတဲ့ သူတော်ကောင်း
တရားတွေ တိုးပွားနေအောင် ပြုလုပ်အားထုတ်ရပါမယ်။
တရားနာ၊ တရားအားထုတ်၊ တရားစာအုပ်ဖတ် စသည်
အားဖြင့်ပေါ့။

‘မျက်နှာပြောင်ကြီးနဲ့ဆို ဘယ်ကောင်းပါ့မလဲ’ လို့
တချို့က ပြောကြပါတယ်။ မျက်နှာပြောင်ကြီးဖြစ်နေတာ
ကို မကြိုက်တာက ဒေါသ၊ မျက်နှာပြောင်ကြီး မဖြစ်ဘဲ
ဖွေးဥနေတာကို ကြိုက်တာက လောဘ၊ ကဲ . . . လောဘ၊
ဒေါသဖြစ်နေမှတော့ ဥပုသ်ကျိုးပြီပေါ့။

ကလိမ်ကကျစ်ဥပုသ်သည်၊ ထောင့်ထောင့်နဲ့ဥပုသ်
သည် မဖြစ်စေရေးအတွက် ကရုဏာမိတဲ့ လူကြီးသံနဲ့
‘နေ့တိုင်း လိမ်းနေ၊ ဆွတ်နေတာပဲကွယ်၊ ဥပုသ်စောင့်တဲ့နေ့
လေးတော့ မလိမ်း၊ မဆွတ်ဘဲ နေလိုက်ပါနော်၊ ဒါမှ စင်
ကြယ်တဲ့ဥပုသ် ဖြစ်မှာပေါ့ကွဲ့’ လို့သာ ဖျောင်းဖျောင်းဖျဖျ
နားချလိုက်ချင်ပါတော့တယ်။

သီလနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ‘ဂရုကလဟုကေသု ဂရု-
ကေဌာတဗ္ဗံ - အလေး၊ အပေါ့ အားပြိုင်လာရင် အလေး
ဘက်က ရပ်တည်ရမယ်’ ဆိုတဲ့ ပိဋကတ်အဆိုအမိန့်တစ်ခု
ရှိပါတယ်။

ဥပုသ်မယူခင် လိမ်းကျံခြယ်သတာတွေနဲ့ ပတ်
သက်လို့ ‘ဥပုသ်ကျိုးတယ်’ ဆိုတာက ‘အလေး’ ဖြစ်ပြီး
‘ဥပုသ်မကျိုးဘူး’ ဆိုတာက ‘အပေါ့’ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘယ်
ဘက်ကရပ်တည်မလဲ ဆိုတာကတော့ ကိုယ့်ရဲ့ သီလမြတ်
နိုးစိတ် အနုအရင့်ပေါ်မှာ မူတည်ပြီး ဘာသာဆုံးဖြတ်ရုံ
ပါပဲ။

အမှန်ကတော့ ဒီလိုကိစ္စမျိုးတွေမှာ ကျိုးတယ်၊
မကျိုးဘူး ငြင်းခုံနေမယ့်အစား သိက္ခာပုဒ်ကို အစွန်းအ
ထင်းဖြစ်စေမယ့် သံသယဖြစ်ဖွယ် လုပ်ရပ်မှန်သမျှကို
အပြစ် လို့ သတ်မှတ်ပြီး အကင်းရှင်းဆုံး၊ အသန့်စင်ဆုံးဖြစ်
အောင် စောင့်ထိန်းတာက သူတော်ကောင်း ပိုပီသပါ
တယ်။

ဒကာအောင်ဆန်းဌေးရဲ့ ပေးစာထဲမှာ နီးစပ်ရာ

ညီမတွေ၊ အစ်မတွေ၊ ပတ်သက်ရာ ဆွေမျိုးတွေ၊ မိတ်ဆွေ
တွေကို ဥပုသ်မယူခင် ကြိုလိမ်း၊ ကြိုဆွတ်တာမျိုး မလုပ်ဖို့
ဘယ်လိုမှ ပြောလို့မရဘူးလို့ ညည်းတွားထားတယ်နော်။
တစ်ကြိမ်တစ်ခါ။ သို့မဟုတ် နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်ပြောလို့မှ
မရရင်တော့ ‘သူတို့ထိုက်နဲ့ သူတို့ကံပဲ’ လို့နှလုံးသွင်းပြီး
ဥပေက္ခာပြု လျစ်လျူရှုထားလိုက်တာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။

သူတို့က ဝှက်ဒ်တယ်ထင်လို့ ဒူးကြတာကို အိုင်တို့
က ဘာများတတ်နိုင်မှာတဲ့လဲ။ စာရေးဆရာကြီးတစ်ဦး
(ဗန်းမော်တင်အောင်) ရဲ့ လေသံနဲ့ ပြောရရင်တော့ ‘ကျွန်
တော်ကရော ဘာများတတ်နိုင်ပါဦးမည်နည်း’ ပေါ့ ဒကာ
အောင်ဆန်းဌေးရေ ။

ဥပုသ်စင်ကြယ်ကြပါစေ။
အရှင်ဆန္ဒာဓိက(ရွှေပါရမီတောရ)

မေတ္တာပို့

အရပ်ဆယ်မျက်နှာ၌

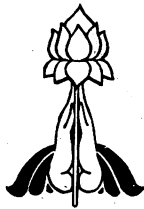
ရှိကြသော

နတ်လူသတ္တဝါအားလုံးတို့သည်

ဘေးရန်ရောဂါ

ကင်းစင်ကွာ၍

ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။

— — — — —
ဆွဲအားနှင့်စွဲအား

ရွှေပါရမီလက်ကမ်းစာစဉ်

ဤစာအုပ်နှင့် ဤစာအုပ်ကဲ့သို့သော

လက်ကမ်းစာအုပ်ငယ်များကို

ဓမ္မဒါန ပြုလုပ်လိုပါက

အောက်ပါလိပ်စာအတိုင်း

ဆက်သွယ်စုံစမ်းနိုင်ပါသည်။

တက်လမ်းဆောက်လုပ်ရေးအဖွဲ့

အမှတ်(၆၁)၊ စဉ့်အိုးတန်းလမ်း(အောက်)၊

လသာမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၂၁၀၄၆၂၊ ၂၂၆၅၀၀။

သင်းပျို့မဒီရိုးရာရက်ကန်းထည်အမျိုးမျိုး

အမှတ်(N-၁၀)၊ ၂၇-လမ်း၊

မန်းမြန်မာဈေးချိုပလာဇာ၊ မန္တလေးမြို့။

ဖုန်း - ၀၂-၃၅၉၇၅၊ ၀၉-၅၃၁၃၀၁၆။

ပြင်ပစာအုပ်ဆိုင်များတွင် လုံးဝ ရောင်းချခွင့် မပြုပါ။

ဓမ္မဒါနသက်သက်အတွက်သာ စီစဉ်ပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။